

יוכפלו הפיצויים לנפגעי עבודה

תיקון לפקודת הפיצויים לעובדים הועבר לועדת העבודה.
ג. מאירסון קוראת להחשת הדיון בתקציב הפיתוח

שרת-העבודה גולדה טאירסון פנתה אתמול מעל במת הכנסת בקריאה לועדת העבודה להחיש את הדיון בחוק הביטוח הלאומי. היא השמיעה דרישה זו בדברי הסיכום לויכוח על הצעת חוק לתיקון פקודת הפיצויים לעובדים. החוק — שהועבר לועדת העבודה פה אחד — בא להכפיל את הפיצויים המשתלמים עתה לנפגעי עבודה.

הפיצויים לאינדפס וציין, כי דמי הביטוח אצלנו גבוהים בהשוואה לארצות אחרות.

מ. נמיר (מפא"י) הציע לועדת העבודה לבדוק את השאלה ואם יתברר, כי הצמדת האינדפס לפיצויים אינה ניתנת לביצוע, יש להסמך בחוק את שר-העבודה לבהון מדי הצי שנה את תנודות המהירים ולהתאים את הפיצויים על ידי צו (לפי התקדים של נסים מכרטיסי הנסיעה). הנואם דרש גם לבדוק את האפשרות להכליל את כל הפקידים — פרט לפקידים גבוהים — במסגרת החוק. כי החוק הלך על פועלים ועובדים עבודה רוחנית שמשכורתם אינה עולה על 2000 לירות. לכל הפחות — אמר מ. נמיר — יש להרחיב את המסגרת ולכלול גם עובדים שמשכורתם מגיעה ל-3000 ל"י.

מ. קלנר ("הפועל המורח") שהיב את הצעת החוק. הביע משאלה שועדת העבודה תחזירה למליאה לפני פגרת הקיץ — תביעה שאליה הצטרף גם שרת-העבודה.

פה אחד הועברה הצעת החוק לועדה.

הדיון בהצעת התיקון לפקודת הפיצויים לעובדים, שהתנהל בישיבות אחדות בשבועיים האחרונים, סוכם אהמול. רבים מהנואמים שהשתתפו בוידוח העלו את התביעה להצמיד את הפיצויים לאינדפס היוקר וכן לנתיב קיטת אמצעים למניעת האונות עבודה.

בזקרי התאונות נתרבר

העליה במספר האונות העבודה אינה רק מוחלטת, בהתאם לריבוי העובדים, כי אם גם יחסית — ציינו נואמים רבים. ב. אבניאל ("חרות") הביא מספרים, לפיהם נפגעו בשנת 1941 74 עובדים מכל אלף, ב-1949 נפגעו 158 מאלף — ומאו עור גתרבו המקרים. הוא דרש הקמת "מועצת בטיחות", שתתן דעתה להופעה זו. מ. וילנר (מק"י) רואה את סיבת ריבוי התאונות ב"רעב שהפועלים סובלים ממנו".

שרת-העבודה עמדה על סיבות החרונו, שביניהן גולטים חוסר נסיון ורשלנות פושעת של העובדים, וקראה לכל הגורמים לשמור על חיי אדם. גולדה מאירסון גילחה, כי אחרי פגרת הקיץ יוגש לכנסת חוק "מנגנון הפיקוח" שיתן סמכויות רחבות לפקחי העבודה ויתרום למניעת האונות.

החוק זמני — עד להפעלת ביטוח לאומי

התיקון המוצע מכפיל את הפיצויים המשתלמים עתה לנפגעי עבודה משמונה לירות בשבוע ל-16 ל"י ובמקרה מות — 3000 ל"י במקום 1500. רוב הנואמים, החוכם מ. נמיר, דרשו הצמדת הפיצויים לאינדפס יוקר המחיה. שרת-העבודה הסבירה, כי לא הובא חוק יסודי, היות והתיקון הוא זמני — עד להפעלת הביטוח הלאומי. הממשלה מעוניינת בקבלת חוק הביטוח הלאומי בהקדם האפשרי — ועל ועדת העבודה לזרו את הדיון בו.

חברות הביטוח — נגר הצמדה

לאינדפס

אם כי ב. הראל ("כלליים") יצא להגנת חברות הביטוח, הוכיחה שרת-העבודה בדבריה, כי החברות הפרטיות העלו את דמי הביטוח בשעה שהוגדלו הפיצויים (ב-1948), על אף ההעלאה האוטומטית בדבי הביטוח עם עליית המשכורת. ב. אבניאל ("חרות") הטיל ספק בהסכמת החברות להצמדת